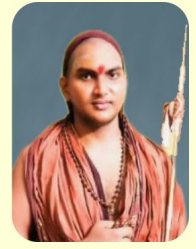


ఓం



శ్రీమద్-ఆద్య-శంకర-భగవత్పాద-పరంపరాగత-
 మూలామ్నాయ-సర్వజ్ఞ-పీఠమ్
 శ్రీ-కాంచీ-కామకోటి-పీఠమ్
 జగద్గురు-శ్రీ-శంకరాచార్య-స్వామి-శ్రీమఠ-సంస్థానమ్

సర్వజ్ఞాత్మ-స్మరణమ్

Introduction to the Acharya

Shri Shankara Bhagavatpada established many Acharya Peeta-s in Bharata and in the end He established the Acharya Peetam called Moolamnaya at Kanchipuram as His moola sthanam. This is the kshetra where Devi Kamakshi known as Kamakoti resides eternally. As per the sayings “kalviyil karaiy-ilā kānchi” (Ta. “Kanchi of limitless learning”) and “nagareshu kānchī”, this shone as a great city and abode of all vidya-s. This is why the Acharya Peetam established by Him in this place is the Jagadguru Shankaracharya Shrimatam Samsthanam known as the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Sarvajna Peetam.

Of His shishya-s, Shri Bhagavatpada ordained Shri Sureshvara – who was senior in age, had performed many yajna-s, and was experienced in administration of wordly activities – as the supervisor of all Peetam-s and to guide the individual Peetadhipati-s of younger age in administrative matters. He especially instructed Shri Sureshvara to take care of Shri Sarvajnatma who

was the youngest of all and appointed as the uttaradhikari of His Moolam-naya Peetam.

It is appropriate that Shri Sarvajnatma was named thus as Shri Bhagavatpada had taken Him as shishya when He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram. Let us do anusandhana of the verses of pramana texts regarding the charitra of this Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana, and some parts of texts composed by Him, and be the object of Guru Anugraha!

॥ శ్రీ-శంకర-చరిత్ర-ప్రమాణ-గ్రంథేషు ॥

In Shri Shankara Charitra pramana texts –

Shri Shankara Bhagavatpada is verily an avatara of Bhagavan Shiva. Nevertheless, only if He established by worldly standards that He is a sarvajna will people believe more in His upadesha and thereby benefit. So Shri Bhagavatpada set forth to ascend the Sarvajna Peetam at Kanchipuram.

సర్వజ్ఞ-పీఠమారోఢుముత్సేహ దేశికోత్తమః ॥
తతోఽశరీరిణీ వాణీ నభోమార్గాద్ వ్యజృంభత ।
భో యతిన్ భవతా సర్వ-విద్యాస్వపి విశేషతః ॥
కృత్వా ప్రసంగం విద్వద్భిః జిత్వా తానఖిలానపి ।
సర్వజ్ఞ-పీఠమారోఢుముచితం నను భూతలే ॥

~ చిద్విలాసీయ-శంకర-విజయః

A divine voice was then heard saying “O ascetic! Wouldn’t it be appropriate to debate with scholars in all vidya-s, win over all of them and ascend the Sarvajna Peetam?” [Shri Bhagavatpada accepted this as only then would His knowledge in all shastra-s be proven to the world.]

~ Chidvilasiya Shankara Vijayam

ఉపయాత్సు బుధేషు సర్వ-దిగ్భ్యః
ప్రదిశన్నాశు పరాభవం య ఏభ్యః ।
విధృతాఖిల-విత్-పదశ్చ కాంచ్యామ్

అ-ధృతార్తిః స దిశేత్ శ్రియం చ కాం-చిత్ ॥

~ శ్రీ-సదాశివ-బ్రహ్మాండ్ర-విరచితా జగద్గురు-రత్న-మాలా

Scholars accordingly invited came from all parts of Bharata. Shri Bhagavatpada won over them quickly without difficulty and ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram. May He give us the wealth of unique knowledge!

~ Jagadguru Ratna Mala composed by Shri Sadashiva Brahmendra

తామ్రపర్ణి-సరిత్-తీర-వాసినో విబుధాస్తదా ।

షడ్-దర్శినీ-సుధా-వార్ధి-పారదృశ్య-గుణోన్నతాః ॥

ఆగత్య తం దేశికేంద్రం ప్రణిపత్యేదమూచిరే ।

భిదా సత్యమివాభాతి త్వయా త్వైక్యం నిగద్యతే ॥ ...

ఇతి బ్రువత్సు విద్వత్సు శంకరాచార్య-దేశికః ॥ ...

శ్రుతి-స్మృతి-పురాణోక్తైః వచనైరితి దేశికః ।

భేద-వాద-రతాన్ విప్రానాథాయాద్వైత-పారగాన్ ॥

తతస్తతో విపశ్చిద్భిః ప్రణతశ్చౌతిభక్తితః ।

~ చిద్విలాసీయ-శంకర-విజయః

At that occasion, scholars from the banks of the Tamraparni (in southern Tamil Nadu) came. They “had seen the other shore” of the nectarine sea of the six darshana-s, and also possessed good qualities. They came to Shri Bhagavatpada, prostrated and debated in many ways asking “Dvaitam is truth, how can you assert Advaitam”? To this Shri Bhagavatpada gave appropriate answers from Shruti-Smriti-Purana-s. To those scholars who were fixated that Ishvara, Jiva and the world were mutually different, He explained the Advaita that everything is the single Paramatma. They also accepted that and bowed with much devotion.

~ Chidvilasiya Shankara Vijaya

శ్రీమచ్ఛంకర-దేశికేంద్ర-భణితైర్భగ్నో చ భుగ్నాననే

తాతే వర్ధన-నామ్ని సార్థమనుగైః శ్రీ-తామ్రపర్ణి-చరైః ।

సర్వజ్ఞాసనమారురుక్షతి గురౌ ధీరం నివర్త్య శ్రుతౌ

డింభః కోఽపి తమూన-సప్తమ-సమో వాదైరరౌత్రీత్ త్ర్యహమ్ ॥

~ బృహచ్చంకర-విజయః

Their leader was by name Vardhana. After he and those following him were defeated, Shri Bhagavatpada again set out to ascend the Sarvajna Peetam as nobody else was there to ask questions, and the Sarvajna status was proven. At that time, the child of Vardhana, who had not completed seven years, started to speak and held Shri Bhagavatpada in debate regarding the import of the Veda-s.

~ Brihat Shankara Vijaya

తుర్యేఽహన్యథ శంకరోదిత-సమాధానే ప్రశాంతే శిశౌ
తాతాదేర్ధురి సంయియంసతి చ తం దృష్ట్వాఽతిహృష్టాంతరః ।
ఆ షష్ఠాదప ఏవ భుంక్త ఇతరన్నాఖ్యాతి పృష్టోఽప్యసా
వోమిత్యేవ గదత్యజస్రమితి తద్-వృత్తం చ తాతాదవైత్ ॥

~ బృహచ్చంకర-విజయః

On the fourth day, the child was satisfied by Shri Bhagavatpada's replies, became silent and in the presence of his parents etc, asked for sannyasa. Shri Bhagavatpada was very happy seeing him. Upon enquiry the father said "He only drinks water from the age of six. He always says only Om. He does not say anything else even if asked."

~ Brihat Shankara Vijaya

జ్ఞాత్వేనం సదృశాధికారిణమధాత్ తం బ్రహ్మదేశోద్భవం
ప్రాప్తానుజ్ఞమపి స్వతో జనయితుర్వాగ్మీ స వాచం-యమమ్ ।
ఆఖ్యామప్యకరోత్ స తస్య చ మహాదేవాభిధస్యాగ్రతః
సర్వజ్ఞాభిధ-శంకరార్య ఇతి యం స్వస్యాథ పీఠే న్యధాత్ ॥

~ బృహచ్చంకర-విజయః

Shri Bhagavatpada found this (child) hailing from Brahmadesha to be the appropriate uttaradhikari (for His Kamakoti Peetam) and gave him sannyasa with the parents' permission. He gave this child who earlier was called Mahadeva the name of Sarvajnatmendra Sarasvati. Shri Bhagavatpada placed

Him in His own (Kamakoti) Peetam.

~ Brihat Shankara Vijaya

అథ నిశ్చిత్య మనసా శ్రీమాన్ శంకర-దేశికః ।
మరే శ్రీ-శారదాభిఖ్యే సర్వ-జ్ఞం నిదధన్మునిమ్ ॥
సురేశ్వరం వృత్తి-కృతమంతిక-స్థం సదాఽదరాత్ ।
సమం సంస్థాప్య తస్మై స్వం వక్తుం భాష్యం సమన్వశాత్ ॥

~ కేరలీయ-శంకర-విజయః

Shri Bhagavatpada, deciding to place Shri Sarvajna Muni in the (Kanchi) Shri Sharada Matam (which is the abode of the Kamakoti Peetam), instructed Shri Sureshvara – who was always along with out of deep devotion – to be with Sarvajnatma (who was of very young age) and later teach His bhashya.

~ Keraliya Shankara Vijaya

తతస్తతో విపశ్చిద్భిః ప్రణతశ్చాతిభక్తితః ।
గీత-వాదిత్ర-నిర్హృషైః జయ-వాద-సముజ్జ్వలైః ॥
ఆరురోహథ సర్వజ్ఞ-పీఠం దేశిక-పుంగవః ।
పుష్ప-వృష్టిః పపాతాథ వపుర్వాతాః సు-గంధయః ॥

~ బృహచ్చంకర-విజయః

Then, with scholars prostrating one by one with much devotion, with songs and instruments resounding, cries of Jaya Jaya reverberating, the great Acharya Shri Bhagavatpada ascended the Sarvajna Peetam. A rain of flowers fell then, and fragrant winds flowed.

~ Brihat Shankara Vijaya

కల్యణైశ్చ శరేక్షణాధ్వ-నయనైః (౨౬౨౫) సత్-కామకోటి-ప్రథే
పీఠే న్యస్య సురేశ్వరం సమవితుం సర్వజ్ఞ-సంజ్ఞం మునిమ్ ।
కామాక్ష్యాః సవిధే స జాతు నివిశన్ముక్త-లోక-స్పృహో
దేహం స్వం వ్యపహాయ దేహ్యసుగమం ధామ ప్రపేదే పరమ్ ॥

~ ప్రాచీన-శంకర-విజయః

After 2625 years elapsed in Kali, appointing Shri Sureshvara to take care of Shri Sarvajna Muni at the divine Kamakoti Peetam, discarding desires of the

world, one day Shri Bhagavatpada sat near Kamakshi, left His body, and attained the Supreme Goal which is difficult to attain by those fettered to the body.

~ Pracheena Shankara Vijaya

॥ శ్రీ-కామకోటి-పీఠ-పరంపరా-విషయకేషు ప్రమాణ-గ్రంథేషు ॥

In pramana texts of Shri Kamakoti Peeta Parampara –

పుణ్య-శ్లోక-మంజరీ

తామ్రా-రోధసి వర్ధనాత్ సముదితః సన్న్యాసితః సప్తమాత్
ప్రాగేవాత్మ-వివాద-హృష్ట-మనసా శ్రీ-శంకరేణైవ యః ।
తత్-పీఠే స-సురేశ్వరం సమనయద్ వర్షాంశ్చ యః సప్తతిం
చత్వారింశతమాస్త స-ద్వయమసావబ్ధాన్ స్వయం తస్మతే ॥ ౮ ॥

(Shri Sarvajnatma) was born on the banks of the Tamraparni as the son of one Vardhana. Even before he attained the age of seven, He received sannyasa from Shri Shankara who was pleased by his wisdom. At His (Shri Kamakoti) Peetam, at His (Shri Sharada) Matam, He was with Shri Sureshvara for 70 years and then Himself reigned 42 years. [Thus His age at siddhi was 119.]

ఆచార్య-ప్రియ-పద్మపాద-చరణాంభోజ-ద్వయా-సేవనాద్
ఊఢ-ద్వారవతీ-మఠాయ మునయే బ్రహ్మస్వరూపాత్మనే ।
శ్రద్ధా-రాధ-పదాయ తత్త్వమతులం చిన్ముద్రయా నిర్దిశన్
ఏవైక్యం సమగాన్నిజేన మహసా సర్వజ్ఞ-సంజ్ఞో మునిః ॥ ౯ ॥

Shri Brahmasvarupa had come to the Parampara of the Dvaraka Peetam by (becoming the shishya and) serving the pada-padma (lotus-feet) of the dear (shishya) of Shri Bhagavatpada, Shri Padmapada (who had decorated that Peetam). (Shri Padmapada might have attained siddhi in the interim. Hence as indicated in the Jagadguru Parampara Stava, Shri Brahmasvarupa must

have come to Shri Sarvajnatma for vidyabhyasa. Thus) with Shri Brahmas-varupa serving His feet with devotion, Shri Sarvajnatma Muni merged with His (inner) light, indicating the Supreme Tattva by the chinmudra.

కల్యణైః స హయాగ్ని-లోక-నయనైః (౨౭౩౭) వర్షే నలే మాధవే
లిలే కృష్ణ-చతుర్దశీమను మహస్యామ్నాయ-శైలాంతికే ।
గ్రంధైర్యత్-కలితైర్వ్యదర్శి విశదం సంక్షేప-శారీరక-
ప్రఖ్యైరద్వయ-సూత్ర-భాష్య-గహన-చ్ఛన్నః పదార్థోచ్ఛయః ॥ ౧౦ ॥

He attained siddhi after 2737 years elapsed in Kali, on Nala year Vaishakha Krishna Chaturdashi (BCE 365-Apr-20) near the kshetra Vedachala (Tirukkazhukkunram). Many subtle points hidden in Shri Bhagavatpada's Advaita (Brahma) Sutra Bhashya have been clarified by His texts such as Sankshepa Shariraka.

జగద్గురు-రత్న-మాలా

సలిలాశన ఏవ యః స-లీలం
విలయం ప్రాపిపదార్హతాన్ సు-శీలః ।
సుమ-హార-ఫణీంద్రయోః స-దృష్టిః
సహి సర్వజ్ఞ-గురుర్ద్రియాత్ కు-దృష్టిమ్ ॥ ౩౮ ॥

Shri Sarvajnatma Guru only intook water. He was blemishless of character. He made aavidika mata-s disappear. He (was spiritually evolved as to) see a garland (normally giving pleasure) and a snake (that gives fear) as non-different (as Brahman). May He dispel our bad thoughts!

జగద్గురు-పరంపరా-స్తవః

అపోఽశ్నన్నేవ జైనాన్ య ఆ-ప్రాగ్జ్యోతిషమాచ్ఛినత్ ।
శిశుమాచార్య-వాగ్-వేణీ-రయ-రోధి-మహోబలమ్ ॥ ౯ ॥

(Shri Sarvajnatma) observed the vow of only partaking of water. He subdued those of aavidika mata-s upto Pragjyotishapura (at the borders of Bharat). Even as a child He had the strength of tejas to stop the speed of the flow of Shri Bhagavatpada's speech.

సంక్షేప-శారీర-ముఖ-ప్రబంధ-వివృతాద్యయమ్ ।
బ్రహ్మస్వరూపార్య-భాష్య-శాంత్యాచార్యక-పండితమ్ ॥ ౧౦ ॥

He expounded Advaita by texts such as Sankshepa Shariraka. He was the scholar who taught bhashya with shanti to Shri Brahmasvarupa Acharya.

సర్వజ్ఞ-చంద్ర-నామ్నా చ సర్వతో భువి విశ్రుతమ్ ।
సర్వజ్ఞ-సద్-గురుం వందే సర్వజ్ఞమివ భూ-గతమ్ ॥ ౧౧ ॥

He was known as Sarvajna Chandra all over the world. He was like Bhagavan Shiva come to the Earth. I bow to that Shri Sarvajnatma Guru.

॥ శ్రీ-సర్వజ్ఞాత్మ-వాగమృతమ్ - సంక్షేప-శారీరకమ్ ॥

The above pramana-s show that this Acharya composed many texts. Of that, let us savour a part of the nectar of His speech in Sankshepa Shariraka. This text expounds only the parts of Shri Bhagavatpada's Brahma Sutra Bhashya that relate to Nirguna Brahman (hence the name Sankshepa).

గ్రంథారంభే ప్రథమేఽధ్యాయే

At the beginning of the text in the first adhyaya, Shri Sarvajnatma Shricharana beautifully pays respects with devotion to the core nirguna form of Bhagavan Vishnu, Veda Mata who shows Him to us, Vighneshvara, then Shri Vyasa, Shri Bhagavatpada and Shri Sureshvara who composed the three core texts Sutra Bhashya and Vartika of Advaita Vedanta. Then He says that He starts the text with Guru Anugraha.

అన్యత-జడ-విరోధి రూపమంత-
త్రయ-మల-బంధన-దుఃఖతా-విరుద్ధమ్ ।
అతినికటమవిక్రియం మురారేః
పరమ-పదం ప్రణయాదభిష్టవీమి ॥ ౧ ॥

The svarupa of Shri Mahavishnu who protects the world is beyond the world. I praise that with devotion. It is devoid of changes, that is of the properties of 1) the world which has the differences of space, time and object, 2) the jiva which has the impurities of the mind, punya papa-s and misery, 3) Ishvara

who is said to be in a high position. It permeates everything in the form of Truth and Consciousness. [This summarises the meaning of the first sutra of the Brahma Sutra-s.]

స్వాజ్ఞాన-కల్పిత-జగత్-పరమేశ్వర-త్వ-
జీవ-త్వ-భేద-కలుషీ-కృత-భూమ-భావా ।
స్వాభావిక-స్వ-మహిమ-స్థితిరస్త-మోహ
ప్రత్యక్-చితిర్విజయతే భువనైక-యోనిః ॥ ౨ ॥

Chaitanya, which is the sole cause of the (srishti sthiti samhara of the) world and permeates it, shines above all! (However as it forgot its true nature) due to ignorance, due to the differences of prapancha, jiva-s and Ishvara, the limitlessness of Chaitanya was sullied. (Nevertheless as even that ignorance is not true,) it is established in its natural greatness. [This summarises the meaning of the second sutra of the Brahma Sutra-s.]

ప్రత్యక్-ప్రమాణకమసత్య-పరాక్-ప్రభేదం
ప్రక్షీణ-కారణ-వికార-విభాగమేకమ్ ।
చైతన్య-మాత్ర-పరమార్థ-నిజ-స్వభావం
ప్రత్యంచమచ్యుతమహం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్ ॥ ౩ ॥

The one who is inside and the one who is undestroyable (though we consider them as jiva and Ishvara separately) are only one (Para Brahman). (By knowing this, the nature of the jiva to experience) many changing (sukha dukha-s) as the fruit of the cause (of doing punya papa-s, and the nature of Ishvara who appears to) be someone else elsewhere, disappear. The nature (of this Para Brahman) is to itself shine inside, and be pure Consciousness, unaffected and the final goal of Absolute Bliss. It is that which I always worship. [This summarises the meaning of the fourth sutra of the Brahma Sutra-s.]

ఔత్పత్తికీ శక్తిరశేష-వస్తు-
ప్రకాశనే కార్య-వశేన యస్యాః ।
విజ్ఞాయతే విశ్వ-వివర్త-హేతోః

నమామి తాం వాచమచింత్య-శక్తిమ్ ॥ ౪ ॥

The Veda Vak was formed from Paramatma who appears as the world. It is from this Vak that the world was formed. It is known from experience that this Vak naturally has the capability of indicating all things in the world and the capability of indicating the Supreme Being who became all. Its power is unimaginable. I bow to that Veda Vak. [This summarises both meanings of the third sutra of the Brahma Sutra-s.]

ఆరంభాః ఫలినః ప్రసన్న-హృదయో యశ్చేత్ తిరశ్చామపి
నో చేద్ విశ్వ-స్మజోఽప్యలం విఫలతామాయాంత్యపాయోద్యమాః ।
విశ్వేశ్వర్యమతో నిరంకుశమభూద్ యస్యైవ విశ్వ-ప్రభోః
సోఽయం విశ్వ-హితే రతో విజయతే విఘ్నేశ్వరో విశ్వ-కృత్ ॥ ౫ ॥

The one who created the world took the form of Ganesha to do good to the world. With His blessings, the efforts of even animals will bear fruit. Without them, the methods and efforts of even Brahma will fail. Thus all kinds of power are present limitlessly only with Him who rules the world. It is He who shines above all!

వాగ్-విస్తరా యస్య బృహత్-తరంగాః
వేలా-తటం వస్తుని తత్త్వ-బోధః ।
రత్నాని తర్క-ప్రసర-ప్రకారాః
పునాత్వసౌ వ్యాస-పయోనిధిర్నః ॥ ౬ ॥

May Shri Vyasa who is like an ocean purify us. His detailed words are like great waves. Knowing the Supreme Being correctly is like the shore at His edge (as it is the goal to be reached). The working ways of His arguments (shown for understanding the Veda) are like gems (found in the ocean).

వక్తారమాసాద్య యమేవ నిత్యా
సరస్వతీ స్వార్థ-సమన్వితాఽఽసీత్ ।
నిరస్త-దుస్తర్క-కలంక-పంకా
నమామి తం శంకరమర్చితాంఘ్రిమ్ ॥ ౭ ॥

Only when Shri Shankara (taught by) speaking the Eternal (Vidya or) Saras-

vati, Her name became meaningful. (That is) by cleansing the mud of confusion due to incorrect arguments, (She came to have the “rasa” of content). I bow to Him whose feet are fit to be worshipped.

యదీయ-సంపర్కమవాప్య కేవలం
వయం కృతార్థా నిరవద్య-కీర్తయః ।
జగత్సు తే తారిత-శిష్య-పంక్తయో
జయంతి దేవేశ్వర-పాద-రేణవః ॥ ౮ ॥

The dust from the feet of (our Vidya Guru) Shri Sureshvara shine with greatness in the world. They caused the masses of disciples to be liberated. Only due to their contact did we attain that should be attained, and acquired blemishless fame.

గురు-చరణ-సరోజ-సన్నిధానాద్
అపి వయమస్య గుణైక-లేశ-భాజః ।
అపి మహతి జలార్ణవే నిమగ్నాః
సలిలముపాదదతే మితం హి మీనాః ॥ ౯ ॥

Only by living near the Guru's lotus feet, we attained even a small part of His qualities. (This is as) even if fish are submerged in a large sea, they can only take water in limited quantity.

శక్తో గురోశ్చరణయోర్నికటే నివాసాత్
నారాయణ-స్మరణతశ్చ నిరంతరాయమ్ ।
శారీరకార్థ-విషయావగతి-ప్రధానం
సంక్షేపతః ప్రకరణం కరవాణి హృష్యన్ ॥ ౧౦ ॥

(Though I thus have limitations,) by the capability (gained) by living near the feet of the Guru, and hindrances being obliterated by (His blessings of) Narayana Smarana, I will joyfully compose the brief prakarana (text) with the goal of knowing the content of the Shariraka (Vedanta) Shastra.

గ్రంథపూర్వ చతుర్థేఽధ్యాయే

At the conclusion of the text in the fourth adhyaya, Shri Sarvajnatma Shricharana describes the way in which a shishya who has received

upadesha from the Guru expresses his attainment of the unique goal of Jivanmukti. Then He says that He composed the text by the blessings of Shri Sureshvara, and concludes by praising Bhagavan Vishnu's saguna form.

విద్యా-విగ్రహమగ్రహేణ పిహితం ప్రత్యంచముచ్చైస్తరామ్
ఉత్కృష్టోత్తమ-పూరుషం ముని-ధియా ముంజాదిషీకామివ ।
కోశాత్ కారణ-కార్య-రూప-వికృతాత్ పశ్యామి నిఃసంశయం
క్వాసీదస్తి భవిష్యతి క్వ ను గతః సంసార-దుఃఖోదధిః ॥ ౫౩ ॥

Though (Paramatma who is) Purushottama is of the form of Consciousness and He is inside (us), He is densely covered by ignorance. Like (pulling out) a grass thread from a reed of rush, (by listening to and learning the content of the Veda and repeatedly listening) doing anusandhana by the mind, I brought out and realized without doubt (that Paramatma) from the sheath, variously manifested in the form of the (inner) karana (sharira) and (the outer physical) karya (sharira, from the anandamaya kosha to the annamaya kosha). (Then) where was, is or will be the sea of samsara's misery? Where did it go?! (To that extent there is no chance for it!)

పశ్యామి చిత్రమివ సర్వమిదం ద్వితీయం
తిష్ఠామి నిష్కల-చిదేక-వపుష్యనంతే ।
ఆత్మానమద్వయ-మనంత-సుఖైక-రూపం
పశ్యామి దగ్ధ-రశనామివ చ ప్రపంచమ్ ॥ ౫౪ ॥

(After attaining such jnana, in the state of Jivan Mukti) I see all this world separate (from me) as if a picture. (That is, I am not affected by it, because) I am established in that limitless Being that is solely of the form of the indivisible Chaitanya. I realize myself as of the form of endless Bliss, and the world as a burnt rope (that is, though visible in form, it is useless, so cannot affect me).

అద్వైతమప్యనుభవామి కర-స్థ-బిల్వ-
తుల్యం శరీరమహి-నిర్లయనీ-వదీక్షే ।
ఏవం చ జీవనమివ ప్రతిభాసమానం

నిశ్చేయసోఽధిగమనం చ మమ ప్రసిద్ధమ్ ॥ ౫౫ ॥

I also experience Advaita (that I am of the form of pure Chaitanya, clearly) akin to a bilva fruit in my hand. I see my body like the skin shed by a snake (which was earlier considered part of the self but now as not so). (As it is only natural in the world that false silver is seen in a true shell,) it is acceptable that it appears as if I am living in the body (which is false) but attain moksha (due to true jnana).

అద్వైత-బాధక-మభూన్మమ యద్-ద్వితీయ-
మద్వైతమస్య బత బాధకమేవ జాతమ్ ।
మోహోద్ ద్వితీయమపబాధకమస్య, విద్యా-
సామర్థ్యతో ద్వయ-నిబర్హణమద్వితీయమ్ ॥ ౫౬ ॥

Oh! Dvaita hindered my Advaita (experience), but now the same Advaita has hindered Dvaita (experience)! (But the difference is that) since Dvaita is based on ignorance, its power to hide Advaita is not strong. However since Advaita is based on knowledge, it will certainly remove Dvaita.

ఆశ్చర్యమద్య మమ భాతి కథం ద్వితీయం
నిత్యే నిరస్త-నిఖిలాశివ-చిత్-ప్రకాశే ।
ఆసీత్ పురేతి, కిమిమాః శ్రుతయో న పూర్వం
యేన ద్వితీయమభవత్ తిమిర-ప్రసూతమ్ ॥ ౫౭ ॥

It now surprises me how earlier Dvaita could appear to me, when the brightness of Chaitanya that removes all inauspiciousness is present permanently! Didn't these Vedanta vakya-s exist before, that Dvaita could form due to the darkness (of ignorance in the lack of the illumination given by them)? (If it is said that though the Vedanta vakya-s existed, their meaning was not known and so Dvaita appeared, it is again surprising that the meaning was not realized!)

త్వత్-పాద-పంకజ-సమాశ్రయణం వినా మే
సన్నప్యసన్నివ పరః పురుషః పురాఽఽసీత్ ।
త్వత్-పాద-పద్మ-యుగలాశ్రయణాదిదానీం

నాసీన్న చాస్తి న భవిష్యతి భేద-బుద్ధిః ॥ ౫౮ ॥

(O Guru! The reason that the Vedanta vakya-s were not understood) is the lack of resorting to your lotus feet! Due to that even the true Paramatma became as if false (was not seen). Now however due to resorting to your lotus feet, (I realize that in fact) the perception of Dvaita did not exist even before, does not exist now and will not exist afterwards!

యస్మాత్ కృపా-పర-వశో మమ దుశ్చికిత్సం

సంసార-రోగమపనేతుమసి ప్రవృత్తః ।

త్వత్-పాద-పంకజ-రజః శిరసా దధానః

త్వామా-శరీర-పతనాదహమప్యపాసే ॥ ౫౯ ॥

(O Guru!) Since you, carried away by benevolence, are set out to remove my disease of Samsara which cannot be easily treated, I will wear the dust of your lotus feet on my head and worship you till my body falls!

శ్రీ-దేవేశ్వర-పాద-పంకజ-రజః-సంపర్క-పూతాశయః

సర్వజ్ఞాత్మ-గిరాఽంకితో ముని-వరః సంక్షేప-శారీరకమ్ ।

చక్రే సజ్జన-బుద్ధి-వర్ధనమిదం రాజన్య-వంశ్యే నృపే

శ్రీ-మత్యక్షత-శాసనే మను-కులాదిత్యే భువం శాసతి ॥ ౬౦ ॥

The excellent of the silent ones named Sarvajnatma, whose soul is clear by the contact of the dust of the lotus feet of Shri Sureshvara, composed this “Sankshepa Shariraka” to develop the intellect of good people, at a time when Manukula Aditya, a king of Kshatriya lineage and unchallenged authority, ruled the Earth. [Recall that Shri Sarvajnatma had continuously observed silence until coming to the sannidhi of Shri Bhagavatpada.]

భుజంగమాంగ-శాయినే విహంగమాంగ-గామినే ।

తురంగమాంగ-భేదినే నమో రథాంగ-ధారిణే ॥ ౬౧ ॥

Prostration to (Shriman Narayana) who lies on the lap of a snake (Adishesha), who travels on the back of a bird (Garuda), who destroyed the body of (an asura named Keshi in the form of) a horse, and who bears the part of a chariot (Chakra). [The Yoga Nidra to protect devotees is described by the

first adjective, and the aspect of protecting devotees by the other three.]

